

Rođena je 1955. godine u Padini. Osnovnu školu je završila u Padini, a srednju u Pančevu. Studirala je na višoj školi u Beogradu. Kao devojčica volela je da crta i boji. Kada je bila u sedmom razredu osnovne škole, na maminoj novoj podsuknji, koja je de slovačke narodne nošnje, naslikala je prvu sliku, svoje „prvo platno“.

Kontinuiranim stvaralaštvom se bavi od 198. godine. Prvu samostalnu izložbu je imala iste godine u Kovačici, nakon čega je usledio niz samostalnih i grupnih izložbi. Više puta je učestvovala na likovnim kolonijama, gde je imala prilike da posmatra druge stvaraoce, da razmenjuje iskustva i formira umetnički identitet. Godine 1986. postala je član Galerije naivne umetnosti u Kovačici.

Zuzana Vereski se ostvaruje kroz različite oblike umetničkog stvaralaštva. Pored slikarstva, uspešno se bavi glumom a piše i poeziju. Jednostavno, jedan oblik duhovnog ispoljavanja nije joj dovoljan.

Po prirodi vedra i puna optimizma, često bira komične scene iz svakodnevnog života tako da njene slike nose i izvesnu dozu humora, ali i ushićenja, radosti i romantičnog zanosa. Njeni prevashodni motivi su vezani za prirodu. Slike obiluju cvećem tako da se stiče utisak da je čitav život jedan veliki cvetni vrt gde se neprekidno nešto događa, i gde nikad nije dosadno. U tim vrtovima uvek se nađe poneka crna mačka i nekoliko belih gusaka koje kao da sa decom učestvuju u nekoj vanvremenskoj igri. Ipak ponekad Zuzana ume da odluta i u druge teme. Ponekad razdraganost i spokojstvo na njenim slikama smenjaju nostalgični i melanholični osećaji. To se naročito ističe na slikama „Predveče života“, „Nostalgija“ i „Udovica“.

Većina njenih slika predstavlja zanimljivu kombinaciju mrtve prirode i figuralne kompozicije. Njene kite cveća su nesrazmerno velike. Njene bulke su plameno crvene i zimi. Tada postaju pravi simboli ljubavi.

Najčešće slika periferiju naselja.

Zuzana Vereski takođe oslikava keramičke i druge etno predmete, radi grafike i akvarele.

"Rođena sam 3. januara 1955. godine, od osamdesetih godina živim u Kovačici, gde imam svoj atelje i gde slikam. Članica Galerije naivne umetnosti sam postala 1986. godine, a od 1993. godine sam članica Muzeja u Jagodini. Odrasla sam u velikoj seljačkoj porodici - u kući, gde je vladalo razumevanje ljubav i mir. Živeli smo u prostranoj ulici punoj dece - vršnjaka, kako komšijskih tako i rođaka. Naša ulica punoj dece - vršnjaka, kako komšijskih tako i rođaka. Naša ulica, kako i sve druge u selu, s proleća bi se ispunilo jatima belih gusaka i žutih pačića. Na ulicama tada nije bilo ni traga od automobila, uokolo su tumarali samo drvene kočije sa

upregnutim konjima. Ni seoski putevi nisu znali za asfalt, pokrivala ih je samo gomila mekane, zdrave prašine, u kojoj smo mi, klinci, igrali najrazličitije igre od jutra do mraka. Dobro se sećam kako sam nekada prstićem crtala po prašini. Sela bih i oko sebe poravnala jednu veću površinu, kakva mi je bila potrebna, i moji snovi su postali stvarnost, tu ispred publike - pred zadivljenim očima mojih prijatelja. Crteži su nam trajali samo toliko, dok ulicom nisu prošetale guske, ili dok pored nas nije protutnjala kočija - onda bi se sa crtanjem počinjalo iznova i iznova...crtež za crtežom, buket za buketom, tako sve do dana današnjeg.

Prvu sliku na platnu sam naslikal u petom razredu osnovne škole, na maminoj podsuknji, a sada slikam na platno sa pravim bojama, i za razliku od mojih buketa u prašini, sada svaka slika traje, ne nestaje.

Raduje me, kada se moje slike dopadnu ljudima. Zahvaljujući njima sam proputovala dobar deo sveta. Imam naviku da kažem, da sam nekada bila mlada i lepa, a sada sam samo lepa. Svoje uspomene iz detinjstva proživljavam svaki dan, pokušavajući da ih zabeležim kičicom. I tako...godine su se nizale kao perle na ogrlici, i sada mogu da se pohvalim velikom brojem priznanja i humanitarnih akcija, likovnih radionica i kolonija. Zahvaljujući mojim slikama proputovala sam svih pet kontinenata. Sve moje izložbe i nagrade su mi jednako dragocene...i ona u Šangaju, i ona na Kipru, i u Africi, Izraelu, Njujorku, Maleziji, Parizu...Najviše me raduje kada mladi ljudi u SRbiji shvate da se u Srbiji slika srcem i znaju to da cene. Ako bog da zdravlja, verujem da će se točak i dalje okretati sa lakoćom kao i do sada, i da će se sve više razumeti kolevka naivnog slikarstva u prelepoj kovačičkoj galeriji, a kičica će naslikati ono što joj srce naredi."

Spisak slika Zuzane Vereski u fondu Galerike naivne umetnosti Kovačica:

1. Ostava maškrtnica, 35x55, 1986. god, ulje na platnu, Reg.br. 203
2. Čobanin, 35x55, 1987. god., ulje na platnu, Reg. br. 204
3. Žena i guske, 20x28, 1989. god., ulje na platnu, Reg. br. 223
4. Ljubav u maku, 56x41, 1990. god., ulje na platnu, Reg. br. 288
5. Godišnje doba, 80x60, 1992. god., ulje na platnu, Reg. br. 307
6. Gušćarica, 66x50, 1993. god., ulje na platnu, Reg. br. 330
7. Ljubav, 85x58, 1994. god., ulje na platnu, Reg. br. 326

8. Izobilje, 50x70, 1994. god, ulje na platnu, Reg. br. 344
9. Poklon majci, 60x45, 1996. god, ulje na platnu, Reg. br. 366
10. Postiđene motike, 50x50, 1997. god., ulje na platnu, Reg. br. 385
11. Lepši svet, 41x33, 1998. god., ulje na platnu, Reg. br. 399
12. Poseta, 45x35, 1999. god, ulje na platnu, Reg. br. 415
13. Kovačica, 50x60, 2001. god., ulje na platnu, Reg. br. 449
14. Odmor, 45x60, 2000. god., ulje na platnu, Reg. br. 461
15. Kopačice, 45x60, 2001. god., ulje na platnu, Reg. br. 462
16. Božić, 50x40, 2003. god., ulje na platnu, Reg. br. 512
17. Lepota odrastanja, 65x50, 2004. god., Reg. br. 506
18. Zima, 2005. god., reg. br. 536
19. Crveni mak, 57x35, 2006. god., Reg. br. 541
20. Lepota u košu, 62x42, 2007. god., Reg. br. 552

GALERIJA

{webgallery}

{/webgallery}

{webgallery}{/webgallery}{webgallery}{/webgallery}{webgallery}{/webgallery}